

محتوای مسابقات مفاهیم قرآنی

مقطع متوسطه دوره دوم

ترجمه سوره های مشخص شده در هر پایه

تذکر: شرکت در مرحله ناحیه مستلزم مطالعه هر دو جزوه ارسالی است.

مهر ماه ۱۳۹۲

جزوه شماره یک (مرحله آموزشگاه) - اول متوسطه دوره دوم

ترجمه آیات سوره انسان

به نام خداوند بخشنده ی بخشایشگر

آیا چنین نیست که زمانی طولانی بر انسان گذشت که چیز قابل ذکری نبود؟! (۱) ما انسان را از نطفه مختلطی آفریدیم ، و او را می آزماییم؛ (لذا) او را شنوا و بینا قرار دادیم.(۲) ما راه را به او نشان دادیم، خواه شاکر باشد(و پذیرا گردد) یا کفران کند . (۳) ما برای کفران، زنجیرها و غلها و شعله های سوزان آتش آماده کرده ایم.(۴) به یقین ابرار (نیکان) از جامی می نوشند که با عطر خوشی آمیخته است (۵) از چشمه ای که بندگان خاصّ خدا از آن می نوشند، و از هر جا بخواهند آن را جاری می سازند.(۶) آنها به نذر خود وفا می کنند، و از روزی که عذابش گسترده است می ترسند. (۷) و غذای (خود) را با اینکه به آن علاقه (و نیاز) دارند به مسکین و یتیم و اسیر می دهند(۸) (و می گویند:) ما شما را به خاطر خدا اطعام می کنیم و هیچ پاداش و سپاسی از شما نمی خواهیم. (۹) ما از پروردگاران خائفیم در آن روز که عبوس و شدید است.(۱۰) (بخاطر این عقیده و عمل) خداوند آنان را از شرّ آن روز نکه می دارد و از آنها استقبال می کند در حالی که شادمان و مسرورند.(۱۱) خداوند در برابر شکیبایی آنان، بهشت و لباسهای حریر بهشتی را به آنها پاداش می دهد.(۱۲) این در حالی است که در بهشت بر تخت های زیبا تکیه کرده اند، نه آفتاب را در آنجا می بینند و نه سرما را.(۱۳) و در حالی است که سایه های آن «درختان بهشتی» بر آنها فرو افتاده و چیدن میوه هایش بسیار آسان است.(۱۴) و در گرداگرد آنها ظرفهایی از نقره و قدهایی بلورین می گردانند(مملو از بهترین غذاها و نوشیدنیها)،(۱۵) ظرفهای بلورینی از نقره، که آنها را به اندازه مناسب آماده کرده اند.(۱۶) و در آنجا از جامهایی سیراب می شوند که لبریز از شراب طهوری آمیخته با زنجبیل است،(۱۷) از چشمه ای در بهشت که نامش سلسبیل است (۱۸) و بر گرد آنها نوجوانانی جاودانی (برای پذیرایی) می گردند که هرگاه آنها را ببینی گمان می کنی مروارید پراکنده اند.(۱۹) و هنگامی که آنها را ببینی نعمتها و ملک عظیمی را می بینی!(۲۰) بر اندام آنها (بهشتیان) لباسهایی است از حریر نازک سبزرنگ و از دیبای ضخیم و با دستبندهایی از نقره آراسته اند، و پروردگارشان شراب طهور به آنان می نوشاند .(۲۱) این پاداش شمامست و سعی و تلاش شما مورد قدردانی است.(۲۲) مسلماً ما قرآن را بر تو نازل کردیم .(۲۳) پس در (تبلیغ و اجرای) حکم پروردگارت شکیبا باش، و از هیچ گنهکار و کفاری از آنان اطاعت مکن.(۲۴) و نام پروردگارت را هر صبح و شام به یاد آور.(۲۵)

و در شبانگاه برای او سجده کن، و مقداری طولانی از شب، او را تسبیح گوی. (۲۶) آنها زندگی زودگذر دنیا را دوست دارند، در حالی که پشت سر خود روز سخت و سنگینی را رها می کنند. (۲۷) ما آنها را آفریدیم و پیوندهای وجودشان را محکم کردیم، و هر زمان بخواهیم جای آنان را به گروه دیگری می دهیم. (۲۸) این یک تذکر و یادآوری است، و هر کس بخواهد (با استفاده از آن) راهی به سوی پروردگارش انتخاب می کند. (۲۹) و شما هیچ چیزی را نمی خواهید مگر اینکه خدا بخواهد، خداوند عالم و حکیم است. (۳۰) هر کس را بخواهد (وشایسته ببیند) در رحمت خود وارد می کند، و برای ظالمان عذاب دردناکی فراهم ساخته است! (۳۱)

جزوه شماره دو (مرحله ناحیه) - اول متوسطه دوره دوم

ترجمه آیات سوره حجرات

به نام خداوند بخشنده ی بخشایشگر

ای کسانی که ایمان آورده اید! چیزی را بر خدا و رسولش مقدم نشمرید (و پیشی مگیرید) و تقوای الهی پیشه کنید که خداوند شنوا و داناست! (۱) ای کسانی که ایمان آورده اید! صدای خود را فراتر از صدای پیامبر نکنید و در برابر او بلند سخن مگویید (و داد و فریاد نزنید) آن گونه که بعضی از شما در برابر بعضی بلند صدا می کنند، مبدا اعمال شما نابود گردد در حالی که نمی دانید! (۲) آنها که صدای خود را نزد رسول خدا کوتاه می کنند همان کسانی هستند که خداوند دل‌هایشان را برای تقوا خالص نموده و برای آنان آمرزش و پاداش عظیمی است. (۳) (ولی) کسانی که تو را از پشت حجره ها بلند صدا می زنند، بیشترشان نمی فهمند. (۴) اگر آنها صبر می کردند تا خود به سراغشان آیی، برای آنان بهتر بود! و خداوند آمرزنده و رحیم است. (۵) ای کسانی که ایمان آورده اید! اگر شخص فاسقی خبری برای شما بیاورد، درباره آن تحقیق کنید، مبدا به گروهی از روی نادانی آسیب برسانید و از کرده خود پشیمان شوید. (۶) و بدانید رسول خدا در میان شماست؛ هرگاه در بسیاری از کارها از شما اطاعت کند، به مشقت خواهید افتاد؛ ولی خداوند ایمان را محبوب شما قرار داده و آن را در دل‌هایتان زینت بخشیده و (بعکس) کفر و فسق و گناه را منفورتان قرار داده است؛ کسانی که دارای این صفاتند هدایت یافتگانند. (۷) (و این برای شما بعنوان) فضل و نعمتی از سوی خداست؛ و خداوند دانا و حکیم است. (۸) و هرگاه دو گروه از مؤمنان با هم به نزاع و جنگ پردازند، آنها را آشتی دهید؛ و اگر یکی از آن دو بر دیگری تجاوز کند، با گروه متجاوز پیکار کنید تا به فرمان خدا بازگردند؛ و هرگاه بازگشت (و زمینه صلح فراهم شد)، در میان آن دو به عدالت صلح برقرار سازید؛ و عدالت پیشه کنید که خداوند عدالت پیشگان را دوست می دارد. (۹) مؤمنان برادر یکدیگرند؛ پس دو برادر خود را صلح و آشتی دهید و تقوای الهی پیشه کنید، باشد که مشمول رحمت او شوید. (۱۰) ای کسانی که ایمان آورده اید! نباید گروهی از مردان شما گروه دیگر را مسخره کنند، شاید آنها از اینها بهتر باشند؛ و نه زنانی زنان دیگر را، شاید آنان بهتر از اینان باشند؛ و یکدیگر را مورد طعن و عیبجویی قرار ندهید و با القاب زشت و ناپسند یکدیگر را یاد نکنید، بسیار بد است که بر کسی پس از ایمان نام کفر آمیز، بگذارید؛ و آنها که توبه نکنند، ظالم و ستمگرند. (۱۱) ای کسانی که ایمان آورده اید! از بسیاری از گمان‌ها بپرهیزید، چرا که بعضی از گمان‌ها گناه است؛ و هرگز (در کار دیگران) تجسس

نکنید؛ و هیچ یک از شما دیگری را غیبت نکند، آیا کسی از شما دوست دارد که گوشت برادر مرده خود را بخورد؟ (به یقین) همه شما از این کار کراهت دارید؛ تقوای الهی پیشه کنید که خداوند توبه پذیر و مهربان است. (۱۲) ای مردم! ما شما را از یک مرد و زن آفریدیم و شما را تیره ها و قبیله ها قرار دادیم تا یکدیگر را بشناسید؛ (اینها ملاک امتیاز نیست) گرمی ترین شما نزد خداوند با تقواترین شماست؛ خداوند دانا و آگاه است. (۱۳) عربهای بادیه نشین گفتند: «ایمان آورده ایم» بگو: «شما ایمان نیاورده اید، ولی بگوئید اسلام آورده ایم، اما هنوز ایمان وارد قلب شما نشده است؛ و اگر از خدا و رسولش اطاعت کنید، چیزی از پاداش کارهای شما را فروگذار نمی کند، خداوند، آمرزنده مهربان است (۱۴). «مؤمنان واقعی تنها کسانی هستند که به خدا و رسولش ایمان آورده اند، سپس هرگز شک و تردیدی به خود راه نداده و با اموال و جانهای خود در راه خدا جهاد کرده اند؛ آنها راستگویانند. (۱۵) بگو: «آیا خدا را از ایمان خود با خبر می سازید؟! او تمام آنچه را در آسمانها و زمین است می داند؛ و خداوند از همه چیز آگاه است.» (۱۶) آنها بر تو منت می نهند که اسلام آورده اند؛ بگو: «اسلام آوردن خود را بر من منت نگذارید، بلکه خداوند بر شما منت می نهد که شما را به سوی ایمان هدایت کرده است، اگر (در ادعای ایمان) راستگو هستید.» (۱۷) خداوند غیب آسمانها و زمین را می داند و نسبت به آنچه انجام می دهید بیناست. (۱۸)

جزوه شماره یک (مرحله آموزشگاه) - دوم متوسطه دوره دوم

ترجمه آیات سوره ملک

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

پربرکت و زوال ناپذیر است کسی که حکومت جهان هستی به دست اوست، و بر همه چیز قادر است. (۱) همان کسی که مرگ و حیات را آفرید تا شما را بیازماید که کدام یک از شما بهتر عمل می کنید، و او شکست ناپذیر و بخشنده است. (۲) همان کسی که هفت آسمان را بر روی یکدیگر آفرید؛ در آفرینش خداوند رحمان هیچ تضاد و عیبی نمی بینی، بار دیگر نگاه کن، آیا هیچ شکاف و خللی مشاهده می کنی؟! (۳) بار دیگر (به عالم هستی) نگاه کن، سرانجام چشمانت (در جستجوی خلل و نقصان ناکام مانده) به سوی تو باز می گردد. در حالی که خسته و ناتوان است. (۴) ما آسمان پایین را با چراغ های پر فروغی زینت بخشیدیم و آنها (شهاب ها) را تیرهایی برای شیاطین قرار دادیم، و برای آنان عذاب دوزخ فراهم ساختیم. (۵) و برای کسانی که به پروردگارشان کافر شدند عذاب جهنم است و بدجایگاهی است! (۶) هنگامی که در آن افکنده می شوند صدای وحشتناکی از آن می شنوند، و این در حالی است که پیوسته می جوشد! (۷) نزدیک است (دوزخ) از شدت غضب پاره پاره شود؛ هر زمان گروهی در آن افکنده می شوند، نگهبانان دوزخ از آنها سوال می کنند: « مگر انذار کننده الهی به سراغ شما نیامد؟! » (۸) می گویند: آری انذار کننده به سراغ ما آمد، ولی ما او را تکذیب کردیم و گفتیم: خداوند هرگز چیزی نازل نکرده، و شما در گمراهی بزرگی هستید. » (۹) و می گویند: « اگر ما گوش شنوا داشتیم یا تعقل می کردیم، جزء دوزخیان نبودیم. » (۱۰) اینجاست که به گناه خود اعتراف می کنند؛ دور باشند دوزخیان از رحمت خدا! (۱۱) (اما) کسانی که از پروردگارشان در نمانند، آرزوی و اجر بزرگی دارند. (۱۲) گفتار خود را پنهان کنید یا آشکار (تفاوتی نمی کند) او به آنچه در دلهاست آگاه است. (۱۳) آیا آن کسی که موجودات را آفریده از حال آنها آگاه نیست؟! در حالی که او از اسرار دقیق با خبر و نسبت به همه چیز عالم است. (۱۴) او کسی است که زمین را برای شما رام کرد، بر شانه های آن راه بروید و از روزبهای خداوند بخورید؛ و بازگشت همه به سوی اوست. (۱۵) آیا خود را از عذاب کسی که حاکم بر آسمان است در امان می دانید که دستور دهد زمین بشکافد و شما را فرو برد و دائماً به لرزش خود ادامه دهد؟! (۱۶) یا خود را از عذاب خداوند آسمان در امان می دانید که تندبادی مملو از سنگریزه بر شما فرستد، و به زودی خواهید دانست تهدیدهای من چگونه است؟ (۱۷) کسانی که پیش از آنها بودند (آیات الهی را) تکذیب کردند، اما (بین)

مجازات من چگونه بود؟ (۱۸) آیا پرندگان که بالای سرشان گاه بالهای خود را گسترده و گاه جمع می کنند، نگاه نکردند؟! جز خداوند رحمان کسی آنها را بر فراز آسمان نگه نمی دارد. چرا که او به هر چیز بیناست. (۱۹) آیا کسی که لشکر شما است می تواند شما را در برابر خداوند یاری دهد؟! ولی کافران تنها گرفتار غرورند. (۲۰) یا آن کسی که شما را روزی می دهد، اگر روزیش را بازدارد (چه کسی می تواند نیاز شما را تأمین کند)؟! ولی آنها در سرکشی و فرار از حقیقت لجاجت می ورزند. (۲۱) آیا کسی که به رو افتاده حرکت می کند به هدایت نزدیکتر است یا کسی که راست قامت در صراط مستقیم گام بر می دارد؟! (۲۲) بگو: «او کسی است که شما را آفرید و برای شما چشم و گوش و قلب قرار داد، اما کمتر سپاسگزاری می کنید.» (۲۳) بگو: «او کسی است که شما را در زمین خلق کرد و به سوی او باز می گردید.» (۲۴) آنها می گویند: «اگر راست می گوئید این وعده قیامت چه زمانی است؟! (۲۵) بگو: «علم آن مخصوص خداست؛ و من فقط بیم دهنده آشکار هستم.» (۲۶) هنگامی که آن (وعده الهی) را از نزدیک می بینند، صورت کافران زشت و سیاه می گردد و به آنها گفته می شود: «این همان چیزی است که تقاضای آن را داشتید!» (۲۷) بگو: «اگر خداوند من و تمام کسانی را که با من هستند هلاک کند، یا مورد ترحم قرار دهد، چه کسی کافران را از عذاب دردناک پناه می دهد؟!» (۲۸) بگو: «او خداوند رحمان است. ما به او ایمان آورده ایم و بر او توکل کرده ایم! و بزودی می دانید چه کسی در گمراهی آشکار است! (۲۹) بگو: «به من خبر دهید اگر آبهای (سرزمین) شما در زمین فرو رود، چه کسی می تواند آب جاری در دسترس شما قرار دهد؟!» (۳۰)

جزوه شماره دو (مرحله ناحیه) - دوم متوسطه دوره دوم

ترجمه آیات سوره لقمان

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

الم (۱) این آیات کتاب حکیم است (کتابی پر محتوا و استوار) (۲) مایه هدایت و رحمت برای نیکوکاران است. (۳) همانان که نماز را بر پا می دارند و زکات را می پردازند و آنها به آخرت یقین دارند. (۴) آنان بر طریق هدایت از پروردگارشانند و آنانند رستگاران. (۵) و بعضی از مردم سخنان بیهوده را می خردند تا مردم را از روی نادانی، از راه خدا گمراه سازند و آیات الهی را به استهزاء گیرند؛ برای آنان عذابی خوارکننده است. (۶) و هنگامی که آیات ما بر او خوانده می شود، مستکبرانه روی بر می گرداند، گویی آن را نشنیده است؛ گویی اصلاً گوشه‌هایش سنگین است؛ او را به عذابی دردناک بشارت ده! (۷) (ولی) کسانی که ایمان آورده و اعمال صالح انجام داده اند، باغهای پر نعمت بهشت از آن آنهاست؛ (۸) جاودانه در آن خواهند ماند! این وعده حتمی الهی است؛ و اوست عزیز و حکیم (شکست ناپذیر و دانا). (۹) (او) آسمانها را بدون ستونی که آن را ببینید آفرید، و در زمین کوههایی افکند تا شما را نلرزاند (و جایگاه شما آرام باشد) و از هرگونه جنبنده ای روی آن منتشر ساخت؛ و از آسمان آبی نازل کردیم و به وسیله آن در روی زمین انواع گوناگونی از جفتهای گیاهان پرارزش رویاندیم. (۱۰) این آفرینش خداست؛ اما به من نشان دهید (معبودانی) غیر او چه چیز را آفریده اند؟ ولی ظالمان در گمراهی آشکارند. (۱۱) ما به لقمان حکمت دادیم؛ و به او گفتیم: شکر خدا را بجای آور. هر کس شکرگزاری کند، تنها به سود خویش شکر کرده؛ و آن کس که کفران کند، (زیانی به خدا نمی رساند). چرا که خداوند بی نیاز و ستوده است. (۱۲) (به خاطر بیاور) هنگامی را که لقمان به فرزندش در حالی که او را موعظه می کرد گفت: «پسرم! چیزی را همتای خدا قرار مده که شرک، ظلم بزرگی است.» (۱۳) و ما به انسان درباره پدر و مادرش سفارش کردیم؛ مادرش او را با ناتوانی روی ناتوانی حمل کرد و دوران شیرخوارگی او در دو سال پایان می یابد؛ (آری به او توصیه کردیم) که برای من و برای پدر و مادرت شکر به جا آور که بازگشت (همه) به سوی من است. (۱۴) و هرگاه آن دو تلاش کنند که تو چیزی را همتای من قرار دهی، که از آن آگاهی نداری (بلکه می دانی باطل است) از ایشان اطاعت مکن، ولی با آن دو، در دنیا به طرز شایسته ای رفتار کن؛ و از راه کسانی پیروی کن که توبه کنان به سوی من آمده اند؛ سپس بازگشت همه شما به سوی من است و من شما را از آنچه عمل می کردید آگاه می کنم. (۱۵) پسرم! اگر به اندازه سنگینی دانه خردلی (کار نیک یا بد) باشد، و در دل سنگی یا در (گوشه ای از) آسمانها و زمین قرار گیرد، خداوند آن را (در قیامت برای حساب) می آورد؛ خداوند دقیق و آگاه است. (۱۶) پسرم! نماز را بر پا دار، و امر به معروف و نهی از منکر کن و در برابر مصیبتی که به تو می رسد شکیبا باش که این از کارهای مهم است. (۱۷) (پسرم!) با بی اعتنایی از مردم روی مگردان و مغرورانه بر زمین راه مرو که خداوند هیچ متکبر مغروری را دوست ندارد. (۱۸) (پسرم!) در راه رفتن، اعتدال را رعایت کن؛ از صدای خود بگناه (و هرگز فریاد مزن) که زشت ترین صداها صدای خران است. (۱۹) آیا ندیدید خداوند آنچه را در آسمانها و زمین است مسخر شما کرده و نعمتهای آشکار و پنهان خود را به طور فراوان بر شما

ارزانی داشته است؟! ولی بعضی از مردم بدون هیچ دانش و هدایت و کتاب روشنگری درباره خدا مجادله می کنند. (۲۰) و هنگامی که به آنان گفته شود: «از آنچه خدا نازل کرده پیروی کنید.» می گویند: «نه، بلکه ما از چیزی پیروی می کنیم که پدران خود را بر آن یافتیم.» آیا حتی اگر شیطان آنان را دعوت به عذاب آتش فروزان کند (باز هم تبعیت می کنند)؟! (۲۱) کسی که روی خود را تسلیم خدا کند در حالی که نیکوکار باشد، به دستگیره محکمی چنگ زده (به تکیه گاه مطمئنی تکیه کرده است)؛ و عاقبت همه کارها به سوی خداست. (۲۲) و کسی که کافر شود، کفر او تو را غمگین نسازد؛ بازگشت همه آنان به سوی ما است و ما آنها را از اعمالی که انجام داده اند (و نتایج شوم آن) آگاه خواهیم ساخت؛ خداوند به آنچه درون سینه هاست آگاه است. (۲۳) ما اندکی آنها را از متاع دنیا بهره مند می کنیم، سپس آنها را به تحمل عذاب شدیدی وادار می سازیم. (۲۴) و هرگاه از آنان سوال کنی: «چه کسی آسمانها و زمین را آفریده است؟» مسلماً می گویند: «الله»، بگو: «الحمد لله (که خود شما معترفید)» ولی بیشتر آنان نمی دانند. (۲۵) آنچه در آسمانها و زمین است از آن خداست، چرا که خداوند بی نیاز و شایسته ستایش است. (۲۶) و اگر همه درختان روی زمین قلم شود و دریا (برای آن مرکب گردد) و هفت دریا به آن افزوده شود، (اینها همه تمام می شود ولی) کلمات خدا پایان نمی گیرد؛ خداوند عزیز و حکیم است. (۲۷) آفرینش و برانگیختن (و زندگی دوباره) همه شما (در قیامت) همانند یک فرد بیش نیست، خداوند شنوا و بیناست. (۲۸) آیا ندیدی که خداوند شب را در روز، و روز را در شب داخل می کند و خورشید و ماه را مسخر ساخته و هر کدام تا سرآمد معینی به حرکت خود ادامه می دهند؟! خداوند به آنچه انجام می دهد آگاه است. (۲۹) اینها همه به دلیل آن است که خداوند حق است، و آنچه غیر از او می خوانند باطل است، و خداوند بلند مقام و بزرگ مرتبه است. (۳۰) آیا ندیدی کشتیها در دریاها و به (برکت) نعمت او حرکت می کنند تا بخشی از آیاتش را به شما نشان دهد؟! در اینها نشانه هایی است برای کسانی که شکیبیا و شکرگزارند. (۳۱) و هنگامی که (در سفر دریا) موجی همچون ابرها آنان را بپوشاند (بالای سرشان قرار گیرد)، خدا را با اخلاص می خوانند، اما وقتی آنها را به خشکی رساند و نجات داد، بعضی راه اعتدال را پیش می گیرند (در حالی که بعضی دیگر راه کفر را پیش می گیرند)؛ ولی آیات ما را هیچ کس جز پیمان شکنان ناسپاس انکار نمی کنند. (۳۲) ای مردم! تقوای الهی پیشه کنید و بترسید از روزی که نه پدر کیفر اعمال فرزندش را تحمل می کند و نه فرزند چیزی از کیفر (اعمال) پدرش را؛ به یقین وعده الهی حق است؛ پس مبادا زندگانی دنیا شما را بفریبد و مبادا (شیطان) فریبکار شما را به (کرم) خدا مغرور سازد! (۳۳) آگاهی از زمان قیامت مخصوص خداست، و اوست که باران را نازل می کند و آنچه را که در رحمها (ی مادران) است می داند، و هیچ کس نمی داند فردا چه به دست می آورد، و هیچ کس نمی داند در چه سرزمینی می میرد؛ به درستی که خداوند عالم و آگاه است. (۳۴)

جزوه شماره یک (مرحله آموزشگاه) — سوم متوسطه دوره دوم

ترجمه آیات سوره واقعه

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

هنگامی که واقعه عظیم (قیامت) واقع شود، (۱) هیچکس نمی تواند آن را انکار کند. (۲) (این واقعه) گروهی را پائین می آورد و گروهی را بالا می برد. (۳) در آن هنگام که زمین به شدت به لرزه در می آید. (۴) و کوهها در هم کوبیده می شود. (۵) و به صورت غبار پراکنده در می آید. (۶) و شما سه گروه خواهید بود! (۷) (نخست) سعادتمندان و خجستگان (هستند)؛ چه سعادتمندان و خجستگانی! (۸) گروه دیگر شقاوتمندان و شومانند؛ چه شقاوتمندان و شومانی! (۹) (و سومین گروه) پیشگامان پیشگامند (۱۰) آنها مقربانند (۱۱) در باغهای پر نعمت بهشت (جای دارند)! (۱۲) گروه زیادی (از آنها) از امتهای نخستین اند (۱۳) و اندکی از امت آخرین! (۱۴) آنها (مقربان) بر تختهایی که صف کشیده و به هم پیوسته است قرار دارند. (۱۵) در حالی که بر آن تکیه زده و روبروی یکدیگرند! (۱۶) نوجوانانی جاودان پیوسته گرداگرد آنها می گردند. (۱۷) با قدحها و گوزه ها و جامهائی از نهرهای جاری بهشتی! (۱۸) اما شرابی که از آن در دسر نمی گیرند و نه مست می شوند. (۱۹) و میوه هائی از هر نوع که انتخاب کنند! (۲۰) و گوشت پرنده از هر نوع که مایل باشند. (۲۱) و همسرانی از حورالعین دارند. (۲۲) همچون مروارید در صدف پنهان! (۲۳) اینها پاداشی است در برابر اعمالی که انجام می دادند. (۲۴) در آن (باغهای بهشتی) نه لغو و بیهوده ای می شنوند نه سخنان گناه آلود. (۲۵) تنها چیزی که می شنوند «سلام» است «سلام». (۲۶) و اصحاب یمین و خجستگان، چه اصحاب یمین و خجستگانی! (۲۷) آنها در سایه درختان «سدر» بی خار قرار دارند. (۲۸) و در سایه درخت «طلح» پر برگ [درختی خوش رنگ و خوشبو]. (۲۹) و سایه‌ی کشیده و گسترده. (۳۰) و در کنار آبشارها. (۳۱) و میوه های فراوان. (۳۲) که هرگز قطع و ممنوع نمی شود. (۳۳) و همسرانی بلندمرتبه. (۳۴) ما آنها را آفرینش نوینی بخشیدیم. (۳۵) و همه را دوشیزه قرار دادیم. (۳۶) زنانی که تنها به همسرشان عشق می ورزند و هم سن و سالند. (۳۷) اینها همه برای اصحاب یمین است. (۳۸) که گروهی از امتهای نخستین اند. (۳۹) و گروهی از امتهای آخرین. (۴۰) و اصحاب شمال چه اصحاب شمالی! (۴۱) آنها در میان بادهای کشنده و آب سوزان قرار دارند. (۴۲) و در سایه دوده‌های متراکم و آتش ز! (۴۳) سایه ای که نه خنک است و نه آرام بخش! (۴۴) آنها پیش از این (در عالم دنیا) مست و مغرور نعمت بودند. (۴۵) و بر گناهان بزرگ اصرار می ورزیدند. (۴۶) و می گفتند: «هنگامی که ما مردیم و خاک و استخوان شدیم» آیا برانگیخته خواهیم شد؟! (۴۷) یا نیاکان نخستین ما (برانگیخته می شوند)؟! (۴۸) بگو: «اولین و آخرین، (۴۹) همگی در موعد روز معینی گردآوری می شوند» (۵۰) سپس شما ای گمراهان تکذیب کننده! (۵۱) قطعا از درخت زقوم می خورید. (۵۲) و شکمها را از آن پر می کنید. (۵۳) و روی آن از آب سوزان می نوشید (۵۴) و همچون شتران مبتلا به بیماری عطش، از آن می آشامید! (۵۵) این است وسیله پذیرائی از آنها

در قیامت»! (۵۶) ما شما را آفریدیم؛ پس چرا (آفرینش مجدد را) تصدیق نمی کنید؟ (۵۷) آیا از نطفه ای که در رحم می ریزید آگاهید؟ (۵۸) آیا شما آن را آفرینش می دهید، یا ما آفریدگاریم؟ (۵۹) ما در میان شما مرگ را مقدر ساختیم؛ و هرگز کسی بر ما پیشی نمی گیرد. (۶۰) تا گروهی را بجای گروه دیگری بیاوریم و شما را در جهانی که نمی دانید آفرینش تازه ای بخشیم. (۶۱) شما عالم نخستین را دانستید؛ چگونه متذکر نمی شوید (که جهانی بعد از آن است)؟! (۶۲) آیا هیچ درباره آنچه کشت می کنید اندیشیده اید؟ (۶۳) آیا شما آن را می رویند، یا ما می روینیم؟ (۶۴) هرگاه بخواهیم آن را مبدل به گاه درهم کوئیده می کنیم که تعجب کنید! (۶۵) (به گونه ای که بگوئید:) به راستی ما زیان کرده ایم. (۶۶) بلکه ما به کلی محرومیم. (۶۷) آیا به آبی که می نوشید اندیشیده اید؟ (۶۸) آیا شما آن را از ابر نازل کرده اید؟ یا ما نازل می کنیم؟ (۶۹) هرگاه بخواهیم این آب گوارا را، تلخ و شور قرار می دهیم؛ پس چرا شکر نمی کنید؟ (۷۰) آیا درباره آتشی که می افروزید فکر کرده اید؟ (۷۱) آیا شما درخت آن را آفریده اید یا ما آفریده ایم؟ (۷۲) ما آن را وسیله یادآوری (برای همگان) و وسیله زندگی برای مسافران قرار داده ایم! (۷۳) حال که چنین است به نام پروردگار بزرگت تسبیح کن (و او را پاک و منزّه بشمار). (۷۴) سوگند به جایگاه ستارگان (و محل طلوع و غروب آنها). (۷۵) و این سوگندی است بسیار بزرگ اگر بدانید! (۷۶) که آن قرآن کریمی است (۷۷) که در کتاب محفوظی جای دارد. (۷۸) و جز پاکان نمی توانند به آن دست زنند (دست یابند). (۷۹) آن از سوی پروردگار عالمیان نازل شده. (۸۰) آیا این سخن را (این قرآن را با اوصافی که گفته شد) سست و کوچک می شمردید؟ (۸۱) و به جای شکر روزیهای که به شما داده شده آن را تکذیب می کنید؟ (۸۲) پس چرا هنگامی که جان به گلوگاه می رسد (توانائی بازگرداندن آن را ندارید)؟! (۸۳) و شما در این حال نظاره می کنید (و کاری از دستتان ساخته نیست). (۸۴) و ما از شما به او نزدیکتریم ولی نمی بینید. (۸۵) اگر هرگز (در برابر اعمالتان) جزا داده نمی شوید. (۸۶) پس آن (روح) را بازگردانید اگر راست می گوئید! (۸۷) پس اگر او از مقربان باشد، (۸۸) در روح و ریحان و بهشت پر نعمت است. (۸۹) و اما اگر از اصحاب یمین باشد. (۹۰) (به او گفته می شود:) سلام بر تو از سوی دوستانت که از اصحاب یمینند. (۹۱) اما اگر او از تکذیب کنندگان گمراه باشد. (۹۲) با آب جوشان دوزخ از او پذیرائی می شود! (۹۳) و سرنوشت او ورود در آتش جهنم است. (۹۴) این مطلب حق و یقین است. (۹۵) پس به نام پروردگار بزرگت تسبیح کند (و او را منزّه بشمار)! (۹۶)

جزوه شماره دو (مرحله ناحیه) - سوم متوسطه دوره دوم

ترجمه آیات سوره معارج

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

تقاضا کننده ای تقاضای عذابی کرد که واقع شد! (۱) این عذاب مخصوص کافران است ، و هیچکس نمی تواند آن را دفع کند (۲) از سوی خداوند ذی المعارج است (خداوندی که فرشتگانش بر آسمانها صعود می کند). (۳) فرشتگان و روح (فرشته مخصوص) به سوی او عروج می کنند در آن روزی که مقدارش پنجاه هزار سال است (۴) بنابراین صبر جمیل پیشه کن. (۵) زیرا آنها آن روز را دور می بینند. (۶) و ما آن را نزدیک می بینیم! (۷) همان روز که آسمان همچون فلز گداخته می شود. (۸) و کوهها مانند پشم رنگین متلاشی خواهد بود. (۹) و هیچ دوست صمیمی سراغ دوستش را نمی گیرد! (۱۰) آنان را به آنها نشان می دهند (ولی هر کس گرفتار کار خویشان است) چنان است که گنهکار دوست می دارد فرزندان خود را در برابر عذاب آن روز فدا کند. (۱۱) و همسر و برادرش را. (۱۲) و قبیله اش که همیشه از او حمایت می کردند. (۱۳) و تمام مردم روی زمین را تا مایه نجاتش شود. (۱۴) اما هرگز چنین نیست شعله های سوزان آتش است . (۱۵) دست و پا و پوست سر را می کند و می برد. (۱۶) و کسانی را که به فرمان خدا پشت کردند صدا می زند. (۱۷) و آنها که اموال را جمع و ذخیره کردند. (۱۸) انسان حریص و کم طاقت آفریده شده . (۱۹) هنگامی که بدی به او رسد بیتابی می کند. (۲۰) و هنگامی که خوبی به او رسد مانع دیگران می شود. (۲۱) مگر نمازگزاران . (۲۲) آنها که نمازها را مرتباً بجا می آورند. (۲۳) و آنها که در اموالشان حق معلومی است . (۲۴) برای تقاضا کنندگان و محرومان . (۲۵) و آنها که به روز جزا ایمان دارند. (۲۶) و آنها که از عذاب پروردگارشان بیمناکند. (۲۷) چرا که هیچ گاه خود را از عذاب پروردگار در امان نمی بینند. (۲۸) و آنها که دامان خویش را از بی عفتی حفظ می کنند، (۲۹) و آمیزش جنسی جز با همسران و کنیزان (که در حکم همسرند) ندارند ولی در بهره گیری از اینها مورد سرزنش نخواهند بود. (۳۰) و هر کس ماوراء این را طلب کند، متجاوز است. (۳۱) و آنها که امانتها و عهد خود را رعایت می کنند . (۳۲) و آنها که قیام به ادای شهادت حق می نمایند. (۳۳) و آنها که بر نماز مواظبت دارند (۳۴) این افراد در باغهای بهشتی گرامیند . (۳۵) این کافران را چه می شود که با سرعت نزد تو می آیند. (۳۶) از راست و چپ ، گروه گروه (و طمع بهشت دارند)! (۳۷) آیا هر یک از آنها طمع دارد که در بهشت پر نعمت الهی وارد شود؟! (۳۸) هرگز چنین نیست ، ما آنها را از آنچه خودشان می دانند آفریده ایم! (۳۹) سوگند به پروردگار

مشرقها و مغربها که ما قادریم. (۴۰) بر اینکه جای آنها را به کسانی بدهیم که از آنها بهترند، و ما هرگز مغلوب نخواهیم شد. (۴۱) آنها را به حال خود واگذار تا در باطل خود فرو روند و بازی کنند تا زمانی که روز موعود خود را ملاقات نمایند. (۴۲) همان روز که از قبرها به سرعت خارج می شوند، گویی به سوی بت هایشان می روند! (۴۳) در حالی که چشمهای آنها از شدت وحشت به زیر افتاده و پرده ای از ذلت و خواری آنها را پوشانده است. (و به آنها گفته می شود) این همان روزی است که به شما وعده داده می شد. (۴۴)

جزوه شماره یک (مرحله آموزشگاه) – چهارم متوسطه

ترجمه آیات سوره حشر

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است برای خدا تسبیح می گویند، و او عزیز و حکیم است. (۱) او کسی است که کافران اهل کتاب را در نخستین برخورد (با مسلمانان) از خانه هایشان بیرون راند، گمان نمی کردید آنها خارج شوند، و خودشان نیز گمان می کردند که دژهای محکمشان آنها را از عذاب الهی مانع می شود، اما خداوند از آنجا که گمان نمی کردند به سراغشان آمد، و در دلهایشان ترس و وحشت افکند، به گونه ای که خانه های خود را با دست خویش و با دست مؤمنان ویران می کردند، پس عبرت بگیرید ای صاحبان چشم! (۲) و اگر نه این بود که خداوند ترک وطن را بر آنان مقرر داشته بود آنها را در همین دنیا مجازات می کرد، و برای آنها در آخرت نیز عذاب آتش است. (۳) این به خاطر آن است که آنها با خدا و رسولش دشمنی کردند و هر کس با خدا دشمنی کند (باید بداند که) خدا مجازات شدیدی دارد! (۴) هر درخت با ارزش نخل را قطع کردید یا آن را به حال خود وا گذاشتید، همه به فرمان خدا بود؛ و برای این بود که فاسقان را خوار و رسوا کند (۵) و آنچه را خدا از آنان (از یهود) به رسولش بازگردانده (و بخشیده) چیزی است که شما برای به دست آوردن آن (زحمتی نکشیدید) نه اسبی تاختید و نه شتری، ولی خداوند رسولان خود را بر هر کس بخواهد مسلط می سازد، و خدا بر هر چیز توانا است. (۶) آنچه را خداوند از اهل این آبادیها به رسولش بازگرداند از آن خدا و رسول و خویشاوندان او و یتیمان و مستمندان و در راه ماندگان است، تا (این اموال عظیم) در میان ثروتمندان شما دست به دست نگردد، آنچه را رسول خدا برای شما آورده بگیرید (و اجرا کنید). و از آنچه نهی کرده خودداری نمایید و از (مخالفت) خدا پرهیزید که خداوند کیفرش شدید است. (۷) این اموال برای فقیران مهاجری است که از خانه و کاشانه و اموال خود بیرون رانده شدند، در حالی که فضل الهی و رضای او را می طلبند، و خدا و رسولش را یاری می کنند و آنها راستگویانند (۸) و برای کسانی که در این سرا [= سرزمین مدینه] و در سرای ایمان پیش از مهاجران مسکن گزیدند و کسانی را که به سویشان هجرت کنند دوست می دارند، و در دل خود نیازی به آنچه به مهاجران داده شده احساس نمی کنند و آنها را بر خود مقدم می دارند هر چند خودشان بسیار نیازمند باشند؛ کسانی که از بخل و حرص نفس خویش باز داشته شده اند رستگارانند (۹) (همچنین) کسانی که بعد از آنها [= بعد از مهاجران و انصار] آمدند و می گویند: «پروردگارا! ما و برادرانمان را که در ایمان بر ما پیشی گرفتند بیامرز و در دلهایمان حسد و کینه ای نسبت به مومنان قرار مده، پروردگارا تو مهربان و رحیمی.» (۱۰) آیا منافقان را ندیدی که پیوسته به برادران کفارشان از اهل کتاب می گفتند: «هرگاه شما را (از وطن)

بیرون کنند ما هم با شما خواهیم رفت، و هرگز سخن هیچکس را درباره شما اطاعت نخواهیم کرد، و اگر با شما پیکار شود یاریتان خواهیم نمود»؟ و خداوند شهادت می دهد که آنها دروغگویانند! (۱۱) اگر آنها را بیرون کنند با آنان بیرون نمی روند، و اگر با آنها پیکار شود یاریشان نخواهند کرد، و اگر یاریشان کنند پشت به میدان کرده فرار می کنند، سپس کسی آنها را یاری نمی کند. (۱۲) وحشت از شما در دلهای آنها بیش از ترس از خدا است، این به خاطر آن است که آنها گروهی نادانند! (۱۳) آنها هرگز با شما به صورت گروهی نمی جنگند جز در دژهای محکم یا از پشت دیوارها! پیکارشان در میان خودشان شدید است (اما در برابر شما ضعیف!) آنها را متحد می پنداری، در حالی که دلهایشان پراکنده است، این بخاطر آن است که آنها قومی هستند که تعقل نمی کنند. (۱۴) (کار این گروه از یهود) همانند کسانی است که کمی قبل از آنان بودند، طعم تلخ کار خود را چشیدند و برای آنها عذابی دردناک است. (۱۵) کار آنها همچون شیطان است که به انسان گفت: «کافر شو (تا مشکلات تو را حل کنم!)» اما هنگامی که کافر شد گفت: «من از تو بیزارم، من از خداوندی که پروردگار عالمیان است بیم دارم!» (۱۶) سرانجام کارشان این شد که هر دو در آتش دوزخ خواهند بود، جاودانه در آن می مانند، و این است کیفر ستمکاران! (۱۷) ای کسانی که ایمان آورده اید! از (مخالفت) خدا بپرهیزید، و هر کس باید بنگرد تا برای فردایش چه چیز از پیش فرستاده، و از (مخالفت فرمان) خدا بپرهیزید که خداوند از آنچه انجام می دهید آگاه است! (۱۸) و همچون کسانی نباشید که خدا را فراموش کردند و خدا نیز آنها را به «خود فراموشی» گرفتار کرد، و آنها فاسقانند (۱۹) هرگز دوزخیان و بهشتیان یکسان نیستند؛ اصحاب بهشت رستگار و پیروزند! (۲۰) اگر این قرآن را بر کوهی نازل می کردیم، می دیدی که در برابر آن خاشع می شود و از خوف خدا می شکافد! اینها مثالهایی است که برای مردم می زنیم، شاید در آن بیندیشند. (۲۱) او خدائی است که معبودی جز او نیست، دانای آشکار و نهان است، و او رحمان و رحیم است (۲۲) او خدائی است که معبودی جز او نیست، حاکم اوست، از هر عیب منزّه است، ستم نمی کند، امنیت بخش است، و مراقب همه چیز است، قدرتمندی که با اراده خود هر امری را اصلاح می کند، و شایسته عظمت است. خداوند منزّه است از آنچه شریک برای او قرار می دهند. (۲۳) او خداوندی است خالق، و آفریننده ای بی سابقه، و صورتگری است (بی نظیر) برای او نامهای نیک است، آنچه در آسمانها و زمین است تسبیح او می گویند، و او عزیز و حکیم است. (۲۴)

جزوه شماره دو (مرحله ناحیه) - چهارم متوسطه

ترجمه آیات سوره مدثر

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

ای در بستر خواب آرمیده! (۱) برخیز و انذار کن (و عالمیان را بیم ده). (۲) و پروردگارت را بزرگ بشمار. (۳) و لباس را پاک کن. (۴) و از پلیدیها بپرهیز. (۵) و منت مگذار، و فزونی مطلب. (۶) و به خاطر پروردگارت شکیبائی کن. (۷) هنگامی که در صور دمیده شود. (۸) آن روز، روز سختی است. (۹) و برای کافران آسان نیست. (۱۰) مرا با کسی که او را آفریدم واگذار! (۱۱) همان کس که برای او مال گسترده ای قرار دادم. (۱۲) و فرزندان که همواره نزد او (و در خدمت او) هستند. (۱۳) و وسائل زندگی را از هر نظر برای وی فراهم ساختم. (۱۴) باز هم طمع دارد که بر او بیفزایم! (۱۵) هرگز چنین نخواهد شد، چرا که او نسبت به آیات ما دشمنی می‌ورزد. (۱۶) به زودی او را مجبور می‌کنم که از قله زندگی بالا رود (سپس او را به زیر می‌افکنم) (۱۷) او (برای مبارزه با قرآن) اندیشه کرد و مطلب را آماده ساخت. (۱۸) مرگ بر او باد! چگونه (برای مبارزه با حق) مطلب را آماده کرد؟! (۱۹) باز هم مرگ بر او چگونه مطلب (و نقشه شیطانی خود را) آماده نمود. (۲۰) سپس نگاهی افکند. (۲۱) بعد چهره درهم کشید و عجولانه دست به کار شد. (۲۲) سپس پشت (به حق) کرد و تکبر ورزید. (۲۳) و سرانجام گفت این (قرآن) چیزی جز یک سحر جالب همچون سحرهای پیشینیان نیست! (۲۴) این جز سخن انسان نمی‌باشد. (۲۵) (اما) به زودی او را وارد سقر (دوزخ) می‌کنیم. (۲۶) و تو نمی‌دانی دوزخ چیست؟! (۲۷) (آتشی است که) نه چیزی را باقی می‌گذارد و نه چیزی را رها می‌سازد! (۲۸) پوست تن را به کلی دگرگون می‌کند. (۲۹) نوزده نفر (از فرشتگان عذاب) بر آن گمارده شده‌اند! (۳۰) ماموران دوزخ را جز فرشتگان (عذاب) قرار ندادیم، و تعداد آنها را جز برای آزمایش کافران معین نکردیم، تا اهل کتاب (یهود و نصاری) یقین پیدا کنند، و ایمان مؤمنان افزوده شود، و اهل کتاب و مؤمنان (در حقانیت این کتاب آسمانی) تردید به خود راه ندهند، و کافران بگویند: خدا از این توصیف چه منظوری دارد؟ (آری) اینگونه خداوند هر کس را بخواهد گمراه می‌سازد و هر کس را بخواهد هدایت می‌کند، و لشکریان پروردگارت را جز او کسی نمی‌داند، و این جز هشدار و تذکری برای انسانها نیست. (۳۱) اینچنین نیست (که آنها تصور می‌کنند) سوگند به ماه. (۳۲) و به شب هنگامی که (دامن برچیند و) پشت کند. (۳۳) و به صبح هنگامی که چهره بگشاید. (۳۴) که آن (حوادث هولناک قیامت) از مسائل مهم است. (۳۵) هشدار و اندازی است برای همه انسانها. (۳۶) برای

کسانی از شما که می خواهند تقدم جویند یا عقب بمانند (به سوی هدایت خیرات پیش روند یا نروند). (۳۷) هر کس در گرو اعمال خویش است. (۳۸) مگر «اصحاب یمین» (که نامه اعمالشان را به نشانه ایمان و تقوی به دست راستشان می دهند). (۳۹) آنها در باغهای بهشتند و سؤال می کنند. (۴۰) از مجرمان: (۴۱) چه چیز شما را به دوزخ فرستاد؟ (۴۲) می گویند: ما از نماز گزاران نبودیم! (۴۳) و اطعام مستمند نمی کردیم! (۴۴) و پیوسته با اهل باطل هم نشین و همصدا بودیم. (۴۵) و همواره روز جزا را انکار می کردیم. (۴۶) تا زمانی که مرگ ما فرارسید. (۴۷) لذا شفاعت کنندگان به حال آنها سودی نمی بخشید. (۴۸) چرا آنها این همه از تذکر گریزانند؟ (۴۹) گویی آنها گورخرانی هستند رمیده. (۵۰) که از شیر فرار کرده اند! (۵۱) بلکه هر کدام از آنها انتظار دارد نامه جداگانه ای (از سوی خدا) برای او فرستاده شود. (۵۲) چنین نیست که آنها می گویند، بلکه آنها از آخرت نمی ترسند. (۵۳) چنین نیست که آنها می گویند، آن (قرآن) یک تذکر و یادآوری است. (۵۴) هر کس بخواهد از آن پند می گیرد (۵۵) و هیچکس پند نمی گیرد مگر اینکه خدا بخواهد؛ او اهل تقوی و آمرزش است. (۵۶)